

си както знаятъ, да видимъ какво се е вършило въ другитѣ двѣ армии въ врѣмето когато нашитѣ чети навлѣзоха въ България.

Моравската армия, раздѣлена за своя смѣтка пъкъ на двѣ части: Южно Моравската си дивизия (12,000 души) подъ командата на полковника Милутина Јовановича остави въ Алексинацъ за демонстративно дѣйствиe по фронта на Нишката укрѣпена позиция, а главнитѣ си сили Шумадийската и Дунавската дивизия (28,000 д.) съ съотвѣтствующето количество кавалерия и артилерия, подъ командата на полковника Хорватовича, за благоврѣменно прѣмѣсти отъ Алексинацъ прѣзъ Баня Алексиначка въ Княжевацъ за дѣйствиe на по-слабо укрѣпения, дѣсенъ флангъ на сѣщата (Нишка) позиция, за обходъ на сѣщия флангъ и отчасти тилъ на позицията, за дѣйствиe на съобщенията на Нишкия гарнизонъ съ София и Пиротъ, съ цѣль да се побърка на съсрѣдоточението на една турска армия въ Нишката крѣпость.

На 20-й Юний главнитѣ сили на Моравската армия въ три успорѣдни колони минаха границата: дѣсната — най слаба — на Грамада, срѣдната — най силна — на Пандирало, и лѣвата въ лѣво отъ Пандирало. Още сѣщия день срѣдната колона достигна до Паша-Ханъ, а на слѣдующия, слѣдъ слабо съпротивление отъ турцитѣ, зае Бабина глава. Другитѣ двѣ колони бѣхъ на една височина почти съ срѣдната.

Дивизията на Јовановича премина границата отъ Алексинацъ — на Суповацъ и се показа сѣщия день прѣдъ прѣднитѣ укрѣпления на Нишката крѣпость, но когато на слѣдующия день тѣзи укрѣпления се усилиха отъ гарнизона на крѣпостъта, тя — дивизията — за благоразсѣдила да се завърне назадъ на границата си.

Тѣй стоеше работата на 22-й Юний когато сѣрбитѣ можаха много лесно да овладѣятъ Акъ-паланка и Пиротъ, въ които нѣмаше по-вече отъ три баталиона турци съ една полска батерия, и съ това да пресекатъ съобщенията на Нишъ съ София. Но защо не направиха това, когато бѣхъ само на нѣколко километра отъ тѣзи градове, кой ги знае.